

za základ sloužící vadami uvedenými v odst. 2 § 6 zák. o ss.

Úřad nař. rozhodnutí takto neodůvodnil, čímž zabránil nss-u jeho přezkoumání po stránce formální, a bylo proto rozhodnutí to zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 4229.

Církevní věci. — Řízení před nss-em. — Školství:
*** Dovolávati se ochrany kompetence k výkonu církevní moci úřední před nss-em jsou legitimováni funkcionáři v § 14 zák. ze 7. května 1874 č. 50 ř. z. uvedení, nikoli farář, který neprokázal platného zmocnění.**

(Nález ze dne 15. prosince 1924 č. 7319/23.)

Prejudikatura: Boh. 1661, 2865, 2866 adm.

Věc: Jan P. farář v S. proti zemskému správnímu výboru v Praze o propůjčení školních kaplí církvi československé.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřijatelná.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v S. usneslo se dne 11. prosince 1919, aby školní kaple ve školách č. p. — —, patřící městské obci S., byly zrušeny a zabrány pro účely osvětové. Odvolání podané farářem Janem P. bylo osk-í usnesením ze 4. února 1920 zamítnuto, poněvadž věnování pro kaple bylo dobrovolné a nějakého právního nároku pro církve nezakládá.

Nař. rozhodnutím bylo zamítnuto další odvolání faráře Jana P. vzhledem k tomu, že katolická církev nenabyla propůjčením kaplí pro bohoslužebné výkony práva užívacího, když věnování části školní budovy k těmto výkonům stalo se jen k účelům vzdělávacím a vyučovacím. Vzhledem k tomu, že školní úřady proti tomu, aby školní kaple byly věnovány k jiným účelům než bohoslužebným, nečinily se stanoviska školní správy žádných námitek, neměl žal. úřad důvodu zrušiti usnesení obou nižších instancí.

Nss máje rozhodovati o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí, musil si nejdříve z úřední povinnosti položit otázku, zda st-l byl k podání stížnosti legitimován.

St-l vytýká, že disponovati se školními kaplemi přísluší školním úřadům, ježto kaple byly věnovány k účelům školním. Je-li kdo legitimován stížností hájiti úřední kompetenci úřadů školních, mohou to býti jen školní úřady samy, které jediné mohly by tu býti ve své pravomoci zkráceny. Není k tomu však legitimován st-l ani jako osoba soukromá ani ve své funkci jako farář.

St-l namítá dále, že žal. úřad nař. rozhodnutím zasáhl do pravomoci úřadů církevních, ježto věnováním kaplí k účelům bohoslužebným se dostala věc jakožto záležitost kultu náboženského do pravomoci těchto úřadů. Stížnost neuplatňuje tedy žádné právo majetkové, které by církvi nebo některému církevnímu ústavu příslušelo, nýbrž dovolává se ochrany úřední pravomoci církevní, což jest zřejmo i z toho, že poukazuje i na nál. nss-u Boh. 1661 adm., kde právě byla řešena otázka, zdali možno v usnesení obce, kterým jakožto vlastnice budovy disponuje s budovou kostelní, věnovanou bezprostředně katolické bohoslužbě,

spatřovati zásah obce do úřední kompetence orgánu církve katolické.

Ochrany pravomoci církevních úřadů mohli by se však dovolávati jen nositelé této pravomoci úřední anebo jejich jménem osoby jimi k tomu zmocněné.

Podle § 14 zák. ze 7. května 1874 č. 50 ř. z. mají arcibiskupové, biskupové a vikáři biskupští spravovati vnitřní záležitosti svých diecesí dle nařízení církevních, pokud nařízení ta neodporují zákonům státním. Mohly by tedy jen tyto osoby reklamovati pravomoc církevních úřadů. St-l, který jest farářem a jako takový stížnost podal, netvrdí, že by patřil k funkcionářům v § 14 uvedeným, a neprokázal ani zvláštního zmocnění, podle kterého by mohl tyto funkcionáře zastupovati, ani že by statutární právo církevní, které by podle § 14 cit. zák. bylo platným a které soud nemusí z úřední povinnosti zjišťovati, mu takové právo dává.

Nss neměl tedy žádného podkladu, na němž mohl by st-li přiznati legitimaci k stížnosti do rozhodnutí žal. úřadu z důvodu, že bylo tímto rozhodnutím zasaženo do pravomoci církevních úřadů.

Z těchto důvodů bylo stížnost odmítnouti jako nepřipustnou.

Č. 4230.

Veřejní zaměstnanci. — Administrativní řízení (Slovensko): * Usnesení municipálního výboru, aby byly odkoupeny pensijní požitky municipálního úředníka, jest zmatečné když úředník ten v době usnášení není čl. státním občanem. Usnesení takové může ministr pro Slovensko, jako úřad nadřízený municipálnímu výboru, zrušiti pro zmatečnost.

(Nález ze dne 15. prosince 1924 č. 19.339/23.)

V ě c: Dr. Emil K. v Budapešti proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o vykoupení zaopatřovacích požitků.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Valné shromáždění municipálního výboru města Bratislavy usneslo se v zasedání ze 6. a 7. února 1922, aby st-l, městský knihovník, k vlastní žádosti byl pensionován dnem 1. února 1922 a aby jeho pensijní požitky byly vykoupeny penízem 30.000 K.

Min. pro Slov. rozhodnutím z 24. června 1922 toto usnesení zrušil, poněvadž ze žádosti st-lovy nebylo zřejmo, jde-li o pozoruhodný případ ve smyslu ustanovení § 30 městského statutu.

O nové žádosti st-lově usneselo se valné shromáždění města Bratislavy v zasedání z 18. a 19. září 1922, že údaje její odůvodňují »splnenie žiadosti o penzionovanie a tak splnená môže byť tiež žiadost o výmenu penzie, preto valné shromaždenie podržiava svoje už vynesené uzavretie«.

Nař. rozhodnutím vyslovil min. pro Slov., že apelacím, podaným do tohoto usnesení Drem Milanem I. a spolkem »Internationaler republikanischer Freundschaftsbund« vyhovuje a následkem toho zrušuje usnesení to pro a b s o l u t n í z m a t e č n o s t a n e p ř í p u s t n o s t,